Τὰς δὲ περὶ βασιλέως καὶ τυραννίδος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἠθικῶν εἰρήκαμεν. ἔστω δὲ τῆς φιλίας τὰ εἴδη τρία τῶν ἐμψύχων. ἐστὶ γὰρ φιλητὸν ἄλλο, ἄλλου δὲ τὸ ἄψυχον· οὐ γὰρ ἔστιν ἀντιφιλία πρὸς τὸ ἄψυχον· οὐδὲ γὰρ βούλεσθαι εὖ τὸν οἶνον· εἰ δὲ μή, ἐπιθυμητικὸν ἂν εἴη τοῦ τοιούτου· τὸν δὲ φίλον φασὶ δεῖν βούλεσθαι τὰ ἀγαθὰ ἕνεκα τοῦ φίλου· ταῦτα δὲ ποιοῦσιν οἱ εὔνοι· ὥστε καὶ τὸν φίλον ἀντιβουλήσεται· ἔστι δὲ ἡ εὔνοια φιλία ἐὰν ἀντιφιλῆται· ἐπεὶ καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας εὐνοϊκῶς ἔχειν φαμὲν πρὸς τοὺς ἐπιεικεῖς· ἐὰν δὲ μὴ ἀντιφιλῶνται, οὐκ ἔστιν εὔνους· οὐ γὰρ ἴσασιν ὅτι εὔνους ἐστίν· ἔστι δὲ ἡ φιλία οὐκ ἄνευ εὐνοίας· διὸ καὶ τοὺς ὁμονοοῦντας εὐνοϊκῶς ἔχειν ἀλλήλοις ἀναγκαῖον· ὁμονοοῦσι δὲ οὐ περὶ τὰ αὐτὰ ἀλλὰ περὶ τὰ πρακτὰ καὶ ταῦτα τὰ πρὸς τὸ τέλος· ἐν τοιούτοις δὲ ὁμονοεῖν ἐπιεικῶν ἐστιν ἢ ἀμφοτέροις ἢ ἑκατέρῳ, οἷον ἐμοὶ καὶ σοὶ ἐπιεικῶν ὄντων ὁμονοεῖν ἐστὶ τὸ ἐπιεικῶν εἶναι· ἢ ἐμὲ καὶ σὲ ἐπιεικῆ ὄντα· ἢ ἐμὲ ἐπιεικῆ ὄντα σοὶ ἐπιτρέπειν τὰ πρακτέα· ἐπιεικῆ δὲ λέγω τὸν ἐν τοῖς πρὸς τὸν βίον ἀγαθοῖς μεσότητα ἔχοντα· οἷον τοιοῦτος ὁ περὶ τὰ χρήματα· οὐ γὰρ ἀξιώσει πλείω ἢ ἐξ ἴσου· ἐὰν δὲ ἄλλος τοιοῦτος ᾖ, ἐπιτρέψει αὐτῷ· ἐὰν δὲ μὴ ἐπιτρέπῃ, οὐκ ἔστιν ἐπιεικὴς οὐδὲ φρόνιμος· οὐ γὰρ ἔστιν ἄνευ τῆς ἠθικῆς ἀρετῆς· ἐὰν δὲ ἐπιτρέπῃ, ἐπιεικὴς καὶ φρόνιμος· ἐν τοῖς πρὸς τὸν βίον ἀγαθοῖς ἐστὶν ἡ ἐπιείκεια· ἐν τοῖς δὲ πρὸς τὸ τέλος ἡ φρόνησις· ἐν τούτοις γὰρ ἡ ἀρετὴ τοῦ τέλους